



## Знову прозвучало богачуківське слово

На минулому тижні відбувся творчий вечір пам'яті видатного українського поета Олександра Богачука.

У стінах актової зали Інституту мистецтв зібралися друзі, шанувальники творчості поета. Ініціатором цієї зустрічі і шанування пам'яті Олександра Теофіловича став письменник, журналіст Віктор Мазаний, який свого часу дружив із Богачуком. Він разом із народною артисткою України Ліною Ізаровою та головою обласної письменницької організації Іриною Баковецькою вели програму вечора. Це був захоплюючий екскурс у життя та творчість волинського велета поезії. Варто згадати лише кілька його збірок «Зелене руно», «На лісовому озері», «Стогін землі», «Крик попелу», «Цвіт роси», аби зрозуміти, наскільки творчим і не стандартним було поетичне слово Богачука. А ще його твори надзвичайно мелодійні. Тож недаремно до його віршів писали музику українські композитори Григорій та Платон Майбороди, Анатолій Горчинський, Олександр Білаш, Володимир

Верменеч, Анатолій Андрухов. Згадаймо лише пісні «Волинь моя», «Тиша навкруги», «Троянди на пероні», які увійшли не лише у фонотеку кращих українських творів, а й виконуються маститими виконавцями і просто в народі.

З уст Віктора Мазаного також прозвучали ці пісні, окремі разом з народною артисткою України Наталією Мариною Фариною. Добрі слова про видатного поета сказали Андрій Пастушенко,

Микола Корейчук, Микола Кривий, які особисто знали Олександра Теофіловича, та представники влади Катерина Сичик і Алла Черній. Прозвучали також спогади Георгія Сербіна про його друга Олександра Богачука.

Минуло уже чверть віку, як не стало цього безперечно дуже талановитого поета, першого голови обласної письменницької організації. Однак слово його живе й сьогодні, а завдяки друзям освіжили ще й пам'ять про справді народного творця.

**Андрій БАБІНЕЦЬ**

